

Zajček, zakaj so tvoja zrcala visoka
dva metra, široka pa samo deset centimetrov?

Zakaj nimaš stola, zajček?
Zakaj nimaš mize?
Kje se umivaš, zajček?
Kje imaš Vodo?

Hej, Oaxaqueño!

Zajček me je objel in spi.

Vladimir
Gajšek

Iz cikla Noč

Noč je —
noč,
ko spi
na dnu
moj jaz.
O, tu
bo čas,
ki bdi
v to noč!
Je noč.

*

Bo dan,
bo bel

od rož
in rev.

Raz gor
gre nor
on sam-
moj jaz:

le kam?

*

Moj bog,
kaj src
je šlo,
ne ve se,
kam:
pod nož?

Iz kož
so upi
šli:
še jaz in ti.

*

Ta noč je iz saj
in ti si iz saj
in jaz sem črn
od rži in zrn.
Ta noč je iz saj.

Ta noč je iz dni,
ki jih več ni,
je med in sat,
je bíl in lat.
O noč, bij me, bij!

*

Ves tih
kot dih

je maj.
In z vej,
o lej,
šum tic
in jek
in vik
ta hip
— in kaj?!

*

Ko lok
rok
po uri se pne
že za dne,
a nad noč —

ko bo mrl
sij oči,
oče, ti,
boš res zrl
v ono noč?

*

Od izb do rák
je le ped —
in sam si, nag
od rje let.

Saj si, kar si bil,
saj se ve —
če si le živ,
še gre, še gre.

In nič bo vse,
kar dih je, kar mre.

*

Mir bo —
led čez
grm

ali
trn.

Led bo —
nič več
rja,
nič več
črn.

*

Je čas
iz duš
in ruš.

Je čas
tam čez,
ko boš šel tja čez
sam, sam čez brv
in te bo žrl
še v ílu kak črv.

Je čas, a ni ur, ne bes.

*

Val,
gib in zib,
ves bel od pen,
ves bel od rib
dre čez čer,
v šir, čez krš
in v mir,
in je len,
a že brž brž
— val!

*

Fig mi daj,
naj bo sol,
naj
v log in gaj
duh olj

in vin,
naj
rdi še z lin
dur ali mol
kot le kaj!

*

To je oko
oči,
to je uho
teh dni,
to je sok
iz duš,
ki v kri,
se zdi,
si upa:
saj to si ti!

*

Rad bi,
da soj lun
kot srp
bi žel
ves bel
čez noč:

rad bi ti pil
z ust, lic in las,
rad bi ti šel
čez bok in pas.

*

Eva, ti,
z upi le
si kot kri,
ki me žge
ki me žge,
do oči
in do sna

— dva sva dva —
ti si vsa
Eva, ti!

*

Bit je bit.
Reč je reč.
Sit je sit.
Meč je meč.

Ne in Ja
sta si bot.
Kdo pač zna
ven in not?

Um je um.
Sum je sum.